

Имомлари иттифоқ қилган ҳадислар / Олти саҳиҳ имомлари иттифоқ қилган ҳадислар / 397-ҳадис

397 - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ: أَنَّ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ حَاصِمَ الزُّبَيْرِ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي شِرَاحِ الْحَرَّةِ الَّتِي يَسْفُونَ بِهَا النَّحْلَ، فَقَالَ الْأَنْصَارِيُّ: سَرَحَ الْمَاءَ يَمْزُ، فَأَبَى عَلَيْهِمْ، فَاحْتَصَمُوا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِلزُّبَيْرِ: «اسْقِ يَا زُبَيْرُ، ثُمَّ أَرْسِلِ الْمَاءَ إِلَى جَارِكَ»، فَغَضِبَ الْأَنْصَارِيُّ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أُنْكَانَ ابْنُ عَمَّتِكَ، فَتَلَوْنَ وَجْهَ نَبِيِّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ قَالَ: «يَا زُبَيْرُ اسْقِ، ثُمَّ احْبِسِ الْمَاءَ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَى الْجَدْرِ». فَقَالَ الزُّبَيْرُ: وَاللَّهِ إِنِّي لَأَحْسِبُ هَذِهِ الْآيَةَ تَزَلَّتْ فِي ذَلِكَ: «فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا».

[خ 2360، م 2357، ت 1363، س 5407، د 3637، ج 2480].

Абдуллоҳ ибн Зубайр розияллоху анҳумо айтади:

«Ансорлардан бири ҳаррадаги хурмоларни суғорадиган ариқ хусусида Зубайр билан тортишиб, Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига боришди. Ансорий: «Сувни очиб юбор, ўтсин», деган эди, у кўнмади. Шунга иккови Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларида тортишиб қолишди. Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам Зубайрга: «**Суғориб олгин-да, кейин сувни қўшнингга қўйиб юбор**», дедилар. Ансорийнинг жаҳли чиқиб, «У аммангизни ўғли-да, эй Аллоҳнинг Расули?» деган эди, Аллоҳнинг Набийси соллаллоҳу алайҳи васалламнинг юзлари ўзгариб кетди, сўнгра «**Эй Зубайр, суғоргин-да, кейин сув эгатларни босгунича тўсиб қўй**», дедилар. Зубайр: «Аллоҳга қасамки, мен мана бу «**Йўқ, Роббингга қасамки, улар ўзлари орасида содир бўлган келишмовчиликка сени ҳакам қилмагунларича, сен чиқарган ҳукмдан кўнгилларида танглик қолмайдиган бўлгунича мўмин бўлмаслар**»[1] ояти шу ҳақда нозил бўлган деб ўйлайман», деди».

Имом Бухорий, Муслим, Термизий, Насай, Абу Довуд ва Ибн Можж ривоят қилишган.

[1] Нисо сураси, 65-оят.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI